

Redactor: Constantina Raveca Buleu

Tehnoredactor: Carmen Dumitrescu

Coperta: Florin Afloarei

Portret de Alina Bălan

Editura Ideea Europeană

O.P. 22, C.P. 113, București, 014780

Tel./Fax.: 021-2125692; Tel.: 021-3106618

Comenzi carte prin poștă:

Tel.: 021-2125692

E-mail: office@ideeaeuropeana.ro

www.ideeaeuropeana.ro

© Aura Christi

© Editura Ideea Europeană

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CHRISTI, AURA

Ostrovul Învierii / Aura Christi. - București : Ideea Europeană, 2019

ISBN 978-606-594-670-5

821.135.1

Aura Christi

Ostrovul Învierii

Cântarea cântărilor mele

Roman în versuri

Dar nu-mi amintesc
 numele ei, nici drumul
 care m-ar duce 'napoi,
 spre cea care am fost...
 Vântul și marea – prieteni
 ai mei... Vântul și scrumul.

...Și scrumul...

16 aprilie 2017, Învierea Domnului –
 iunie 2018

Cuprins

I. Arderi de tot

Abisul / 9
Albia / 11
Cerul soarbe silabe / 13
Sfârșit de vară / 15
Printre miresme / 17
Pastel cu fluturi / 19
Fluturi-perechi / 21
Fluturile negru / 23
Vara care a trecut / 25
Noaptea nopților / 27
Pe același hotar / 28
Lecția de iubire / 29
Frumusețea teribilă / 30
Tremurul cărnii / 32
Chiliile pictate de Fra Angelico / 33
Respirare în respirație / 34
Ardere de tot / 36
E seară, Domine / 38
Nicăieri nu te-am aflat / 40
Centrul iradiant / 42
Cei care își vor destinul / 43
O, toamnele mele... / 44
Între lumi / 46
Zeul își încearcă psaltirea / 48
Pe culoarele realității / 50
Din chilia trupului / 52
Să lăsăm îndrăgostiții / 54
Templu cu serafimi / 56
După ce ai citit cu inima / 57

Ca la carte / 59
În realitatea realităților / 60
Lecțiile seducției / 62
A face totul pentru eternitate / 64
Vârtejul / 65
Pastel cu albatroși / 66
Albatroșii-titani / 67
E toamnă și ce jariște e! / 69
Te lași în voia freamătului / 71
Tremurul subteran / 73

II. *Rugăciunile serii*

Ca în povești, totul e posibil / 79
La cincizeci de ani / 80
Poate că e aedul anonim / 82
Tot mai des mi se spune / 84
În urma mea / 85
Miez de toamnă / 87
În umbra marelui cărmuitor / 89
Când zeii coboară / 91
Isis – regina tronului / 93
Ecoul / 95
Era târziu, prea târziu / 97
Șarpele m-a recunoscut / 99
Ceva îmi spune să rămân / 101
Dincolo de freamăt / 103
Geamătul / 104
Ultima zvâcnire a soarelui / 106
E timpul să lucrezi / 107
Cum se ridică sfinții / 109
O, tristețile mele / 111
Nu știi ce ai văzut / 113
Rană a nevăzutului / 115
Visul / 117

Dimineața de azi m-a luminat / 119
Totul va fi cum vrei tu / 121
Dragă Friedrich... / 123
Am aflat ceva ce îmi scăpa / 126
Fără să-mi dau seama / 127
Trunchiul / 129
După felul în care respiră îngerii / 131
Iubesc, înțeleg iubind... / 132
În abisul tăcerii / 133
Abis, agonie, extaz / 134
E aripa aceea nebună / 136
Îngere cu ochi cafenii / 138
Peisaj cu iele / 139
Domnițe iele / 141
Noiane de tăcere / 142
Singuri / 143
Ca într-o odă de Pindar / 144
Visul de a fi / 145
E prea târziu / 146
Printre nămeți / 147
E soare, dimineață, dor / 148
O, țărnam etern / 149
Murmur viu, murmur sălbatic / 150
Iarnă târzie / 151
Stanța de iarnă / 152

III. *Prin ochii lui Adam, prin ochii Evei*

De dragoste / 159
Rămâi / 160
Aud păduri crescând / 161
Prin ochii Evei / 162
La răscruce / 163
Murmur / 165
Turnul de fildeș / 166

Duhul din bronz / 167
 Cine să știe / 168
 Mi-e dor de coasta aceea / 169
 Era o jariște de pomină / 171
 Poem de dragoste / 173
 Arabescuri / 174
 Cuplul / 175
 Nu te mai căuta / 176
 Întoarce-te spre inimă / 178
 Fiicele iernilor / 180
 Nevoia de zeu / 181
 Implacabila / 183
 Vârf intangibil / 185
 Între viață și moarte / 187
 În umbra focului / 189
 Nu te grăbi / 190
 Din mirare / 191
 Ea, veșnic treaza / 192
 Împărăteasa / 193
 Eu și vulturoaica / 195
 Sufletul de pe platou / 197
 În abisul tău, liniște... / 199
 Pe muchia serii / 200
 Ceva care ne întârzie... / 202
 Mi-e dor de Shakespeare / 203
 Rugăciune / 205
 Taci și te uită / 207
 De când e lumea / 209
 La Stâncile Afroditei / 211
 Iureșul / 212
 Prin ochii lui Adam / 213
 Laudă mâinilor / 215
 Laudă tăcerii / 216
 Ca din pământ... / 217

Nici un legământ / 218
 Și, totuși, inima / 220
 O poveste neverosimilă / 221
 Lumină a luminilor / 223
 E liniște / 224
 Inima ființei / 225
 Descântec de primăvară / 226
 Mărturisirea / 227
 Cenușa / 228
 Pe aripa amurgului / 230
 Răspântia / 231
 Vino și mă ia departe / 233
 Descântec de ploaie / 234
 Cât ai trage aer în piept / 235
 Sonet cu delfini / 237
 Odată ca niciodată... / 238
 Poveste-i totul / 239
 Vina de a fi / 240
 Belșug, extaz și răsărit / 241
 Risipitorii / 242
 Adierea / 243
 Echinocțiul de toamnă / 244
 Dragilor, cuvintele... / 246
 Sonet târziu / 247
 Elegie / 248
 Între lumi / 250
 Ah, norii... / 251
 Unde ești, zeule? / 252
 Descântec / 253
 Invocație / 254
 Vântul și marea / 255

Abisul

Vântul aduce fără
să dea de veste
cete de suflete,
aburul unor lumi
alte dăți ascunse,
simțit prin toți porii.
O, vezi, simți,
te cutremuri!
Greutatea lor
e atât de mare!
Abia respiri.
Exiști abia.
Aer de august
ca o stâncă,
Doamne!
Văzduhul
pare curbat
sub norii

ce curg ca bivoli
spre abator.
Sfârșit de vară.
Trec prin amiază
ca și când aş pluti
în abisul adunat
în inima mea,
ca puii sub aripa
păsării-mamă, căzută
pe gânduri parcă,

Respect pentru oameni și cărți
un pic speriată
și nebănuț de trează

În veghea ei,
ce acoperă orizontul
ca un cort luminat
de o promisiune
făcută în ceasul
al doisprezecelea –
recunoscut și, târziu,
asumat. Cine să aibă
curajul ori nebunia
de a fi pe acest hotar
indecis, pierdut între
lumi? Cine să reziste
aici, unde totul e belșug,
împlinire și misiune?

În toamna vieții,
la suprafață șters,
sufletul ți-a înflorit
a doua oară într-o
puzderie de suflete
atinse abia
de aburul
respirației și
de încă ceva...
Simți cum văzduhul
se curbează sub o vagă
de tot apăsare,
ca arcușul unei viori,
ca o chemare
ce și-a găsit albia.

Albia

O, simplitate, abis
sub fețe divine,
alintate de fluturi ce
respiră prin mine

și departe mă duc,
în lumi văzute
de greieri și roze,
îngerese crescute

în umbra unor
albatroși fremătând
în raza de sânge
a cerului blând

de sfârșit de vară
apus de curând
sub pleoapa miresei
și-a calului sfânt

ce se uită la mine,
se uită și vede,
nu spune ce-anume
și mă lasă de veghe.

Mă lasă s-aștept
printre-albini
și miresme,
în care suspini,

te răsfeți, simplitate,
nesfârșito, frumoaso,
între noapte și zi
de vrajă aleaso,

în albia-*acelui*
surâs venită
când soarele-și uită
lumina pe criptă.

Cerul soarbe silabe

Când soarele-și lasă
lumina în tine,
în jur roiesc
lunatic albine.

În duh se destramă
vraja de vară
și-n lucruri palpită
enigma amară

ce-n roze își uită
dulceața târzie,
culeasă din cerul
secundeii ce-adie

dinspre apus sau
din pietre și duh,
urnind miresme
în sfântul văzduh,

unde zâne dansează
nesfârșit de frumos
și-adună tristețea,
răsucind-o pe os

și-n tandre spirale
ce-n ochi ți se scurg
și trezește lumina
bătrânului burg.

Oprește-te, așteaptă!
Printre fluturi-perechi
cerul soarbe silabe,
picurând în urechi

nectar și magie...
Să nu le scuturi!
Ceva din adâncuri
te-ntoarce spre fluturi,

se tânguie, cântă
și-n culori se ascunde,
apune în roze,
visând paparude.

Sfârșit de vară

Sfârșit de vară;
ceru-i sorbit
de împlinirea
prelinsă din mit.

Culori sfâșiate
de-amurg în zenit
așteaptă clipa,
surpate-n granit.

Venite din lumi
picurând împliniri
pe înserate
în blândețe firi,

roze, ah, roze,
surori străvechi,
ți-aruncă nectarul
copt în urechi.

Spre mit îndrumat
totul la timp e
de leneșii tei
și fețe pribege

de zei însemnate
la nesfârșit
să fugă de-acasă.
O, duh rătăcit,